

Olv.: Iz 42,1-4.6-7. – ApCsel 10,34-38 – Mt 3,13-17
Jézus megkeresztelkedése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Ezen a reggelen is szeretnénk Istennel találkozni, vele indítani ezt az új hetet, vele menni tovább az úton! Ő az út és erre az útra hív bennünket, amelyet Ő járt!

***Isten szereti a meglepetéseket!
Erre azért számítani kell mindnyájunknak!***

Ki gondolta volna,

hogy kicsi Gyermekként jelenik meg ebben a világban?
Olyan körülmények között születik, mint amit ismerünk?
Tizenkét évesen milyen meglepetést okoz a templomban?

Ki gondolta volna,

hogy harminc éven át úgy él ebben a világban,
hogy senki nem tud Róla valójában semmit?
Mi emberek a megváltást is egészen másképp gondoltuk el,
dicsőségesnek, fényességesnek, hatalmasnak, lehengetlőnek, ellenállhatatlannak
és Ő a kereszt útján indul el! Szenvedésével, halálával vált meg minket!

***Ezzel kijelöli az utunkat! Meglepetésszerű út!
De vagy a szeretet útján járunk, vagy nincs út a lábunk alatt!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagy tévedésben vagyunk, ha hiszünk a szólamoknak és azt gondoljuk, hogy a vallás az ember magánügye. Az embernek van egyáltalán magánügye? Minden egyes gondolatunk, minden egyes tettünk valamiképpen formál és alakít bennünket. Ebben az esetben már más emberként vagyunk egymással is kapcsolatban. Minden érinti a másik embert is.

Felelősek vagyunk a világért!

A mai nap arról szól, hogy Isten gondban van a világot illetően! Istennek gondja van ránk, emberekre. Rajtunk múlik, hogy Isten segítségével, Istennel szövetségben szervezzük, alakítjuk az életünket, vagy nélküle? Lehet Nélküle is, lehet Vele is.

***Isten gondolata az,
hogy a mi emberi életünk közös történet legyen Istennel!
A teológia szerint a világ története üdvtörténet!***

A világ minden egyes megnyilatkozásában
vagy igent mond az Istenre, vagy nemet.

***Az ember nem konkrétan, kifejezetten az Istent emlegeti,
hanem egyszerűen az ember küldetésstudattal él!***

Az embernek nem csupán egyéni útja, egyéni élettörténete van, hanem küldetése! A küldetés mindig másokhoz kapcsol bennünket! Felelősek vagyunk mindenért! Felelősek vagyunk a világért, ezért a gyönyörű szép, Isten teremtetten világért, amellyel annyi, de annyi gondunk, bajunk van, mert alapvetően pusztítjuk. Mindent megteszünk azért, hogy tönkretegyük.

Felelősek vagyunk egymásért!

Ezt a felelősséget egymásért nem népszavazással döntjük el. Ez a felelősség ott van mindegyikünk szívében, vagy nincs felelősségünk. Az emberiség sorsáról, az emberiség jövőjéről van szó. Isten megígérte az ősevangéliumban: „Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé.”

***Ez az ígéret azt jelenti,
hogy Isten megjeleníti szeretetét ebben a világban,
amely meghatározza a gondolkodásunkat!***

Az ember vagy él ebből a szeretetből, vagy ez a szeretet,
ez a világban megjelenő isteni szeretet agyonnyomja az embert!
Ha az ember e nélkül a szeretet nélkül él, akkor rádöbben arra,
hogy milyen töredékes az élete, milyen korlátjai vannak!
Mekkora veszélyben vagyunk egymás miatt és egymástól,
ha ez az isteni szeretet nem határozza meg a gondolkodásunkat!
E nélkül a szeretet nélkül emberi önzésünk bebörtönzi a másik embert!
Mi börtönben vagyunk, de a másik embert is börtönbe zárjuk
a mi kihasználó, élősködő szeretetünk börtönébe!

Ez élet?

A megváltás: Isten és a világ újraegyesítése a szeretetben!

Jézus megkeresztelkedésével elkezdődik az Isten és a világ újraegyesítése! Isten és világ újraegyesítése a szeretetben! Erről szól a megváltás! Isten nem fogadta el, hogy mi emberek elfordultunk tőle és elindultunk a magunk útján, amely mindenképpen a csődbe visz!

***Isten azt akarja, hogy ismerjük föl az ő útját,
és vele együtt járjunk az úton!
Ez az út a szeretet útja! Ez a jézusi út!***

Jézus kinyilatkoztatta ezen az úton azt, amire mindegyikünk a szíve mélyén vágyakozik. Nem biztos, hogy ezek a vágyaink beteljesülnek, mert újra meg újra, - ha egyensúlyozunk az úton, - óhatatlanul fölének kerekedik az önzésünk. Isten ezt nem akarja, és ezt nem is engedi meg!

***Isten azt akarja, hogy az ember éljen!
Az életnek ez a modellje: Isten és ember egysége!
Ebben az egységben: ember és ember egysége!***

Családba születünk, az emberiség nagy családjának tagjai vagyunk. Nem lehet úgy élni ebben a családban, mintha egyedül lennénk, vagy játszani azt a szerepet, hogy senki nem számít, csak én magam.

Jézus működésével megkezdődik a világ üdvtörténete!

Jézus működésével megkezdődik a világ új története. Amíg a hitetlenség új módon nem fészkelte be magát az emberek szívébe, addig a világ is így beszélt: Krisztus előtti idő, Krisztus utáni idő. A Krisztus utáni időnek egészen más az iránya, egészen más az értelme! Ez üdvtörténet. Ez olyan történelem, amelyben megjelenik az Isten!

***Jézusban megjelenik az Isten, aki körüljár, és jót tesz!
Aki mindenkivel jót tesz, mert ez a jót tevés az ember sebeinek a gyógyítója!
Ez az egyetlen orvosság! Nincs más!***

A keresztség, Jézus keresztsége csodálatos irány. Jézus harminc éves. Megjelenik abban a hatalmas tömegben, ahol Keresztelő János prédikál. Hallottuk az evangéliumban, az emberek tele voltak feszültséggel, tele voltak várakozással, hogyan tovább? Azt találgatták, hogy talán János a Messiás. János imponált nekik. Csodálatos alak, csodálatos az igehirdetésben, csodálatos a példaadásában. Ilyent várunk. Olyan embert várunk, aki nem magára gondol, hanem a többiekért él. Ma így mondanám elsősorban ebben a sajátos gondolkodású Európában, hogy a nemzetük várta a megoldást Jánostól.

Talán János a Messiás? János világosan és egyértelműen megmondta: Nem, nem vagyok a Messiás. Én olyan kicsi vagyok, hogy még a saruszíját sem oldhatom meg. Ő nagyobb nálam! Én vízzel keresztelek, Ő majd tűzzel, meg Szentlélekkel keresztel benneteket. János és Jézus találkozásával elkezdődik az emberiség új története. A világtörténelem új útja. Hallottuk, Isten nem személyválogató. Isten nem a zsidók Istene. Isten mindenkié Jézus Krisztusban. A választott nép ezt az igazságot nem tudta elfogadni. Az emberek igen sokszor értetlenkednek, hogy nincs különbség ember és ember között. Egyformák vagyunk. Mindegyikünket anya szült. Mindegyikünk Isten gyermeke, hitünk szerint. A család tagja. Isten nem személyválogató, hirdeti Péter.

Hogyan kezdődik ez az új út, ez az új történelem? Úgy, hogy Jézus elvegyül a nép közé. Így kezdődik. Nem igazságokat osztogat, nem törvényeket hoz. Nem azt mondja, hogy megszünteti, hanem beteljesíti a törvényt, beteljesíti a szeretet törvényével. Elvegyül a nép között, akik megoldást kerestek, akik megoldást vártak. János azt mondta, akik megkeresztelkednek, akik megbánják bűneiket, azok egy új látásmódot nyernek. Aki bevallja magának, hogy nem tökéletes, már más szemmel látja a világot. Ma ezt így mondanánk: Jézus az igazi magatartást jeleníti meg: szolidáris. Szolidaritás! Mennyit halljuk, hirdetik, mondják konferenciákon.

***Jézus nem beszél, hanem a nép közé megy és egy lesz közülük,
a hallgatók közül egy, a keresztkelők közül egy!
Abban a pillanatban, amikor megjelenik ez a magatartás,
megnyílik az ég, mert az ég és a föld összetartozik!***

A mi csuda nagy hitetlenségünkben tökéletesen elválasztottuk az eget meg a földet. Olyan földre nézők lettünk, hogy bezárult fölöttünk minden, a hullám átsap a fejünk fölött.

Megnyílt az ég, mert az új ezt jelenti: Istennek nem közömbös a sorsunk. Az Istennek nem közömbös a világ helyzete. A leírás szerint a Lélekről van szó, és az igazságról. János azt mondja: „Én nem keresztkelhetlek meg Téged!” Jézus azt mondja: „Hagyjuk, teljesítsük be az igazságot!” Mi az igazság? Az, hogy figyelünk az Istenre! Teljesítsük be az igazságot! Mi az igazság? Hallgatunk az Istenre! Megtesszük az Isten akaratát!

***Erre jön a válasz: „Ez az Én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!”
Őt hallgassátok! Az Én eledelem, hogy megtegyem az Atya akaratát!***

Jézus elindul az úton! Ez az út a keresztre vivő út, mert nem elég szolidaritásról szónokolni, az sem elég, hogy egy legyünk a tüntetők között, vagy a csodavárók között, vagy a jövőt keresők között. Az ember még az igazért sem hal meg, nem hogy a bűnösért, olvassuk a Szentíráásban.

***Jézus akkor hal meg értünk, amikor még bűnösök voltunk!
Ez az út a szeretet útja! Nincs más üdvösségre vezető út!
Ő a Bárány! Ő az Isten Báránya! Ő, aki az életét is odaadja!***

A szolidaritás beteljesedése! Nincs élet áldozat nélkül! Nem lehet megúszni! Csak ez által születik igazi szolidaritás ember és ember között!

A Lélekről van szó, aki eltölti Jézust, mert csak a Lélek segítségével lehet Isten útján járni! E nélkül a magunk útját járjuk. A Szentírásnak nagyon gazdag üzenete van a Lélekkel kapcsolatosan! A Galamb hozza az olajágot a vízözön után. A békesség üzenete: Isten és ember kibékül. A Galamb az, Aki a vizek fölött van a világ teremtésekor, ő hozza az Életet! Az Isten Lelke hozza az Életet! Isten Lelke nélkül csak emberi életet élünk. Sok jót is tehetünk ezzel a mi emberi lelkünkkel, de mindenki nézzen őszintén önmagába, mennyi gyarlóság is nehezíti a mindennapjainkat.

Van küldetéstudatunk?

Elkezdődik a világ új útja!

Elkezdődik Isten és a világ újra egyesítése ebben a szellemben!

Mi hívő emberek gondolkodjunk el azon, hogy van-e küldetéstudatunk?

Keresztények vagyunk, megkeresztelték bennünket. Van küldetéstudatunk?

A küldetéstudatunk azt jelenti, hogy van kegyelmi tartalékunk!

A kegyelmi tartalék azt jelenti, hogy tudunk imádkozni,

Isten meghallgat, Isten megsegít.

Isten olyan kegyelmi támogatást ad, ami elég ahhoz,

hogy küldetéstudattal éljünk ebben a világban!

Jézus működésével a világtörténelem új szakaszába lépett! Mi Hozzá tartozunk!

A mi munkálkodásunk nyomán alakul és formálódik ennek a világnak az arca!

Ismerős az igazság, előttünk a példa, rajtunk múlik akarunk-e új világot!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Oly sokszor kimondjuk Isten nevét, Jézus nevét, de talán nem is gondolunk arra, hogy mit is beszélünk. Többen olvasták ezt a modern írást: „Levelek a sivatagból.” Ebben egy ember találkozik a sivatagban egy csoporttal, akik keserűen, szomorúan vándorolnak a pokolba. Amikor találkoznak ők ezzel a magányos vándorral, akkor azt kérdezik tőle, hogy ő tudja-e azt a nevet, amit ők elfelejtettek. Ha ezt a nevet ki tudnák mondani, akkor megmenekülnének a pokoltól. Mondja, igen én tudom és kimondja Jézus nevét. Ezt a Nevet ők elfelejtették. Ez a Név nem jut eszükbe. Kimondja, és nem hallják. Megsüketültek ennek a névnek a meghallására, és nem tudnak megmenekülni. Csak az menekül meg, aki ezt a Nevet ismeri, ezt a Személyt követi! Mi most kimondjuk ebben az

i
m
á
d
s
á
g